C/ Joan Batllori, 21 | 08980 Sant Feliu de Llobregat
93 666 18 59 | cinebaix@cinebaix.com
www.cinebaix.cat

Segueix-nos a:

El agente topo

Direcció i guió: Maite Alberdi **Països:** Xile, EUA, Alemanya, Països Baixos, Espanya **Durada:** 86 min **Any:** 2020 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental **Música:** Vincent Van Warmerdam **Fotografia:** Pablo Valdés **Distribuïdora:** Bteam Pictures **Estrena a Espanya:** 19/03/2021
Apta per a tots els públics
Versió original en espanyol

SINOPSI

En Rómulo és un investigador privat a qui li ha arribat el cas d'una dona preocupada pel tracte que pot estar rebent la seva mare en una residència d'ancians. Per descobrir què és el que està passant en aquest lloc, decideix comptar amb l'ajuda d'en Sergio, un home de 83 anys a qui utilitzarà com a espia dins d'aquest asil. Mentre intenta reunir tota mena de proves, fa amistat amb diversos residents. D'aquesta manera, descobreix que la terrible veritat que estaven buscant no té res a veure amb el que havien sospitat. (sensacine.com)

CRÍTICA

"El agente topo": emociona profundament en el seu afany de contradir la llàstima

Documental que reformula el cinema social amb un divertit començament sota una premissa molt ocurrent. El Sergio, és un ancià de 83 anys que es presenta a un càsting per a una feina en què busquen investigadors dins del seu rang d'edat. La seva funció serà infiltrar-se en una residència d'avis i buscar evidències objectives de mala praxi o negligències a una de les usuàries. Sembla una missió impossible per al Sergio, que desconeix l'ús dels avenços tecnològics que necessita utilitzar per a la seva comesa, però ell és un home aplicat i voluntariós.

Maite Alberdi ens sorprèn amb aquesta pel•lícula que aborda aquesta història amb l'aparença d'una falsa pel•lícula d'espies. El nostre protagonista és com Kingsman però amb la pell arrugada. El tedi s'ha apoderat de la seva existència i el repte que li suposa aquesta nova ocupació li injecta una energia que li servirà per desenvolupar aquesta aventura que durarà tres mesos. Les aptituds necessàries són la prudència i la discreció. El nostre infiltrat ha de fer-se passar per un usuari més. D'aquesta manera, començarà a conviure amb la resta de companys i d'aquí sorgiran relacions que li serviran per comprovar de primera mà el tracte que reben les persones grans en aquest lloc, i sobretot, com se senten.

De la mà del Sergio coneixerem entranyables personatges diversos: la Berta, una dona que no renuncia a enamorar-se, una poeta amb la qual comparteix l'amor per les rimes consonants o la Martita, una amiga que vol escapar tant com descansar en aquest refugi on espera cada dia l'afecte de la seva mare. La directora adopta per a aquest documental un to amable i senzill que desperta irremeiablement tendresa. No carrega les tintes, sinó que ens narra la realitat de la gent gran des d'una càlida i temperada humanitat. En un any com el 2020, emociona encara més aquesta història situada en una residència d'avis, ja que hem vist la tràgica situació que la pandèmia ha portat a aquest col•lectiu de la nostra societat. Toca temes importants com: la pèrdua de l'autonomia, la demència, la recerca de l'alegria, la convivència entre persones en un recinte tan concret, la soledat o el sentiment d'abandó. Potser la pitjor de les xacres de totes les que senten en aquest desterrament obligat i de vegades inevitable desencadenat per l'oblit a què se'ls condemna.

Aquesta pel•lícula xilena, coproducció amb Espanya entre altres països, va causar una gran sensació al passat festival de Sundance. Així mateix, va guanyar el premi del públic a la millor pel•lícula europea en l'últim festival de cinema de Sant Sebastià. El seu recorregut ha estat tan important que Xile ja l'ha seleccionada per representar el país en els propers Oscar en la categoria de millor pel•lícula internacional i en els premis Goya en la categoria de millor pel•lícula iberoamericana.

Però no és únicament una pel•lícula sentimental. També mira des de la lleugeresa, la gràcia i l'esperança de trobar una vocació en la senectut que es revelarà com alliberadora de l'avorriment. I a més emociona profundament en el seu afany de contradir la llàstima. Gil de Biedma deia en to irònic i greu en un dels seus versos més famosos: "que la vida anava de debò quan un ho comença a comprendre més tard..." ***El agente topo*** és una celebració de la tendra il•lusió que es dona en plena vellesa. A vegades la vida t'avisa que comença a ser el final i com un penell traïdor, altres vegades reafirma que mai és tard per trobar-se.

Chema López - www.elblogdecineespanol.com